DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 listopada 1961 r. Nr 18 Poz. 86 — 90

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

Okólnik Ministra:

Pismo okólne Ministerstwa:

Komunikaty

86.

ZARZĄDZENIE nr 207 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 października 1961 r.

w sprawie organizacji kontroli jakości produkcji w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych

(znak: T-6-02/61)

W celu podniesienia jakości produkcji oraz ujednolicenia form organizacyjnych kontroli jakości produkcji ustalonych uchwałą nr 440 Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1957 r. w sprawie kontroli jakości artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 89, poz. 531), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia obowiązują w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych jak również w zjednoczeniach grupujących te przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw do zorganizowania kontroli jakości produkowanych artykułów przed wprowadzeniem ich do obrotu.

2. Kontrola jakości produkowanych artykułów należy do zadań komórek techniczno-produkcyjnych przedsiębiorstw, w ramach których wyznaczeni zostaną pracownicy odpowiedzialni za przeprowadzanie kontroli.

3. W uzasadnionych przypadkach o ile tego wymaga specyfika produkcji, kontrolę wstępną międzyoperacyjną i ostateczną wykonywać może personel wyodrębnionej komórki kontroli technicznej podporządkowanej dyrektorowi przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Zadaniem kontroli jest dopilnowanie, by produkowane artykuły pod względem jakości i skompletowania były zgodne z wzorami, normami i warunkami technicznymi.

2. Kontrola powinna być przeprowadzana w sposób ciągły i obejmować wszystkie fazy produkcyjne zgodnie z opracowanymi dla każdego zakładu aktualnymi instrukcjami (reżimami) technologicznymi.

3. W szczególności kontrolą należy objąć: surowce, półfabrykaty, materiały pomocnicze, paliwa, opakowania oraz wyroby gotowe i sposób ich opakowania i magazynowania.

§ 4. 1. Dyrektorzy zjednoczeń przemysłu terenowego materiałów budowlanych wydadzą dyrektorom nadzorowanych przedsiębiorstw polecenia uzupełnienia i zaktualizowania instrukcji i reżimów technologicznych, dotyczących wszystkich asortymentów i faz produkcyjnych.

2. Uzupełnione i zaktualizowane instrukcje technologiczne (reżimy) powinny być zatwierdzone przez dyrektorów zjednoczeń w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r. i udostępnione wszystkim zainteresowanym pracownikom.

§ 5. 1. Kontrola jakości produkcji powinna być przeprowadzana przy zastosowaniu w miarę możliwości, nowoczesnych metod i przyrządów.

2. Przyrządy kontrolno-pomiarowe powinny być należycie konserwowane i utrzymane w stanie stałej gotowości do użycia.

§ 6. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zobowiązani są do szczególnie wnikliwego nadzoru nad zgrupowanymi przedsiębiorstwami w zakresie działalności zapewniającej wysoką jakość i estetyczny wygląd artykułów.

2. Dyrektorzy zjednoczeń w zależności od potrzeb, wyznaczą w zjednoczeniach pracowników z pionu techniczno-produkcyjnego lub wyodrębnią komórki kontroli technicznej do sprawowania nadzoru nad działalnością przedsiębiorstw w zakresie jakości produkcji i kontroli technicznej.

3. Do zadań tych pracowników lub komórek kontroli technicznej powinno należeć:

a) wyrywkowe i kompleksowe kontrolowanie jakości produkcji wytwarzanej przez zgrupowane przedsiębiorstwa,
b) kontrolowanie stosowania instrukcji technologicznych,
c) analizowanie przyczyn powstawania wadliwej produkcji, braków i stawianie wniosków zmierzających do ich usunięcia,
d) ewidencjonowanie i analizowanie zgłoszonych reklamacji.

§ 7. 1. Odpowiedzialność za wykonanie produkcji nieodpowiedniej pod względem jakości oraz za nadmierną ilość braków ponoszą przede wszystkim pracownicy pionu techniczno-produkcyjnego (majstrowie, kierownicy produkcji itp.).

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, ponoszą także odpowiedzialność za właściwą klasyfikację zbywanych wyrobów — zgodnie z wymaganiami obowiązujących norm i warunków technicznych.

3. W każdym przypadku stwierdzenia nieodpowiedniej jakości produkcji oraz braków i zgłoszenia przez odbiorców uzasadnionych reklamacji, należy w stosunku do winnych wprowadzania do obrotu artykułów złej jakości, niezgodnych z wymaganiami obowiązujących norm i warunkami technicznymi odbioru, wyciągać odpowiednie sankcje służbowe, a w przypadkach świadczących o złej woli, niedbalstwie lub świadomej kwalifikacji wyrobów niezgodnie z obowiązującymi normami i warunkami technicznymi odbioru, należy kierować sprawę na drogę postępowania karnego, zgodnie z przepisami dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu walki z produkcją złej jakości (Dz.U. Nr 16, poz. 63).

§ 8. 1. Wyprodukowane przez przedsiębiorstwo wyroby przeznaczone do obrotu towarowego, powinny być sprawdzone pod względem jakości i zaopatrzone w odpowiednie znaki kontrolne (znak: KT.).

2. W przypadkach, w których indywidualne znakowanie wyrobów jest ze względów technicznych niemożliwe np. artykuły sypkie (cement, wapno) lub masowe (cegła) należy indywidualne znaki kontrolne zastąpić atestami na całą partię wysyłanego towaru.

§ 9. Dyrektorzy przedsiębiorstw zorganizują ścisłą współpracę pracowników produkcyjnych i kontroli technicznej z laboratoriami zakładowymi w zakresie poprawy jakości produkcji oraz klasyfikacji i atestowania zbywanych wyrobów.

§ 10. Zjednoczenia opracują instrukcje, dotyczące zakresu i trybu wykonywania kontroli jakości produkcji oraz zakresu odpowiedzialności poszczególnych służb w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r.

§ 11. 1. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń do przesyłania do Departamentu Techniki w Ministerstwie Budownictwa i P.M.B. okresowych ocen jakości wyrobów wytwarzanych przez nadzorowane przez nich przedsiębiorstwa.

2. Zobowiązuje się Dyrektora Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządu Przedsiębiorstw do przesyłania do Departamentu Techniki w Ministerstwie Budownictwa i PMB okresowych ocen jakości wyrobów, wytwarzanych przez przedsiębiorstwa określone w § 1, dostarczanych na składy nadzorowanych przez niego przedsiębiorstw.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przesyłane w terminie do dnia 15 sierpnia za okres pierwszego półrocza i do dnia 28 lutego — za okres roczny każdego roku.

§ 12. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1961 r.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie nr 105 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1955 r. w sprawie opracowania reżimów (procesów) technologicznych;
2) zarządzenie nr 280 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie kontroli jakości produkcji w jednostkach produkcyjnych przemysłu materiałów budowlanych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz.Urz. MBiPMB nr 10, poz. 62) ;
3) okólnik nr 6 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 lutego 1959 r. w sprawie zaostrzenia kontroli odbiorów materiałów budowlanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (Dz.Urz. MBiPMB nr 4, poz. 18);
4) okólnik nr 56 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie kontroli jakości produkcji materiałów budowlanych (Dz.Urz.MBiPMB nr 22, poz. 125).

MINISTER
wz **W. Kopeć**

87.

ZARZĄDZENIE nr 217 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 października 1961 r.

w sprawie unieważnienia niektórych norm resortowych.

(znak: TE-12/1-2/61)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz.U. nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W związku z ustanowieniem normy państwowej PN-61/B-91064 — „Stolarka budowlana. Drzwi drewniane wewnętrzne płytowe szczegóły konstrukcyjne", unieważnia się normy resortowe:

— RN-57/MB-1484 — Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie szklone wahadłowe.
— RN-57/MB-1485 — Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie dźwiękochłonne wewnętrzne.
— RN-57/MB-1486 — Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie oblistwione.

2. W związku z ustanowieniem normy państwowej PN-61/B-91067 — „Stolarka budowlana. Okna i drzwi balkonowe drewniane ościeżnicowe. Szczegóły konstrukcyjne", unieważnia się normę resortową:

— RN-57/MB-1481 — Budownictwo szkolne. Drzwi drewniane balkonowe ościeżnicowe. Wymiary i konstrukcje.

3. Jednocześnie skreśla się:

1) w zarządzeniu nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 maja 1957 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych (Dz.Urz. MBiPMB nr 1, poz. 1) — pkt 66, 67, 68 w § 1,
2) w zarządzeniu nr 190 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 października 1957 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych (Dz.U.MBiPMB nr 8, poz. 49) — pkt 12 w § 1.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1962 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

88.

ZARZĄDZENIE nr 227 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 listopada 1961 r.

w sprawie zasad obrotu i gospodarki opakowaniami drewnianymi i tekturowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku.

(znak: CMB/OR-3/1370/61)

Na podstawie uchwały nr 193/61 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 maja 1961 r. w sprawie zasad obrotu i gospodarki opakowaniami drewnianymi i tektu-

rowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w dalszej treści jest mowa o „przedsiębiorstwach", należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Ustala się zasady obrotu i gospodarki opakowaniami drewnianymi i tekturowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku zawarte w załączniku do zarządzenia.

§ 3. Zobowiązuje się:

1) dyrektorów jednostek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami dostarczających towarów w opakowaniach drewnianych, do opracowania wykazów tych opakowań, które należałoby traktować jako opakowania pożyczane oraz do podania równocześnie terminów zwrotu, zapewniających jak najszybszą rotację poszczególnych opakowań; wykazy te należy przesłać do Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządu Przedsiębiorstw w terminie do dnia 1 grudnia 1961 r;
2) Dyrektora Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządu Przedsiębiorstw do:
   a) uzgodnienia wykazów, o których mowa w pkt 1, z Ministerstwami Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Handlu Wewnętrznego,
   b) opracowania projektu zarządzenia w sprawie wykazu opakowań pożyczanych i terminów ich zwrotu.

§ 4. Zobowiązuje się jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami odbierających towary w opakowaniach drewnianych i tekturowych do ustalenia dla nadzorowanych przedsiębiorstw normatywów zapasów próżnych opakowań drewnianych i tekturowych, traktowanych jako opakowania sprzedawane.

§ 5. 1. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw dostarczających towary w opakowaniach drewnianych i tekturowych oraz dyrektorów ich jednostek nadrzędnych do uwzględniania w planach zaopatrzenia materiałowego zadań w zakresie wykorzystywania opakowań pożyczanych oraz pochodzących ze skupu i renowacji.

2. Zobowiązuje się Dyrektora Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do:

1) określania zakresu zadań, o których mowa w ust. 1.
2) ustalenia w uzgodnieniu z Głównym Urzędem Statystycznym zakresu oraz terminów sprawozdawczości z wykonania zadań, o których mowa w ust. 1.

§ 6. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw dostarczających i przedsiębiorstw odbierających towary w opakowaniach oraz dyrektorów ich jednostek nadrzędnych do wyznaczenia w podporządkowanych sobie jednostkach pracowników odpowiedzialnych za prawidłową gospodarkę opakowaniami, a w szczególności za niedopuszczanie do uszkodzeń opakowań w trakcie ich otwierania, przechowywania i transportu oraz za terminowe zwracanie lub szybkie odsprzedawanie.

§ 7. Zobowiązuje się dyrektorów przedsiębiorstw do:

1) nagradzania — w ramach posiadanych środków na nagrody — robotników i pracowników umysłowych wyróżniających się w prowadzeniu prawidłowej gospodarki opakowaniami;
2) stosowania wobec pracowników odpowiedzialnych za prawidłową gospodarkę opakowaniami, a nieprzestrzegających zasad tej gospodarki — sankcji w formie ograniczania indywidualnej premii, a w rażących przypadkach również innych sankcji.

§ 8. Traci moc § 6 zarządzenia nr 103 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 maja 1961 r. w sprawie oszczędnej gospodarki papierem oraz wytworami i przetworami papierniczymi.

9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1961 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 227 Ministra Budownictwa i Przem. Mat. Budowlanych z dnia 6 listopada 1961 r.

ZASADY

obrotu i gospodarki opakowaniami drewnianymi i tekturowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku.

§ 1. Ilekroć w dalszej treści jest mowa o:

1) dostawcach — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa dostarczające towary w opakowaniach drewnianych i tekturowych,
2) odbiorcach — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa odbiarające towary w opakowaniach drewnianych i tekturowych.

§ 2. 1. Opakowania drewniane i tekturowe są opakowaniami pożyczanymi lub sprzedawanymi (fakturowanymi albo nie fakturowanymi).

2. Wykazy opakowań drewnianych i tekturowych, które należy traktować jako opakowania pożyczane oraz terminy ich zwrotu ustalane są odrębnie.

3. Określenia opakowań, o których mowa w ust. 1, zawarte są w „Ogólnych Warunkach Dostaw w Obrocie Krajowym", stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 37, poz. 167).

§ 3. W umowach dotyczących dostaw towarów w opakowaniach drewnianych i tekturowych nadających się do wielokrotnego użytku, traktowanych jako opakowania sprzedawane nie fakturowane, powinny być zamieszczane zastrzeżenia o obowiązku odkupywania tych opakowań przez dostawców.

§ 4. Dostawcy powinni systematycznie dążyć do zastępowania opakowań drewnianych i tekturowych nadających się do jednokrotnego użytku — opakowaniami drewnianymi i tekturowymi nadającymi się do wielokrotnego użytku oraz traktowania tych opakowań przede wszystkim jako pożyczane lub sprzedawane fakturowane.

§ 5. 1. Na opakowaniach drewnianych, wytwarzanych przez dostawców we własnym zakresie i traktowanych jako opakowania sprzedawane, powinny być umieszczane w sposób widoczny i trwały — ceny opakowań używanych.

2. Definicja opakowań używanych oraz ich ceny zawarte są w zarządzeniu nr 460/60 Państwowej Komisji Cen z dnia 6 grudnia 1960 r. — w sprawie ustalenia cen opakowań używanych oraz cen materiałów z tych opakowań (Biuletyn Państwowej Komisji Cen nr 1—2 z 1961 r., poz. 11).

§ 6. Dostawcy powinni prowadzić ewidencję obrotów i stanów zapasów opakowań drewnianych i tekturowych w zakresie potrzebnym dla prawidłowego planowania zaopatrzenia oraz analizy i kontroli zużycia tych opakowań.

§ 7. 1. Odbiorcy powinni prowadzić ewidencję posiadanych próżnych opakowań drewnianych i tekturowych, traktowanych jako opakowania sprzedawane.

2. Stan zapasów opakowań, o których mowa w ust. 1, nie powinien przekraczać obowiązujących normatywów zapasów.

3. Normatywy, o których mowa w ust. 2, powinny być ustalane na podstawie przepisów zawartych w zarządzeniu nr 210 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 października 1961 r. w sprawie zasad normowania środków obrotowych w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 8. 1. Zbędne lub nadmierne zapasy opakowań drewnianych i tekturowych powstające u dostawców powinny być przez nich bieżąco zgłaszane do zagospodarowania organizacjom zajmującym się zbytem tych opakowań i odsprzedawane jednostkom wskazanym przez te organizacje.

2. Zbędne lub nadmierne zapasy opakowań, na które organizacje zbytu nie wskazały nabywców — powinny być bieżąco zbywane przez dostawców bazom skupu i renowacji, o których mowa w zarządzeniach:

1) Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie organizacji, skupu i zagospodarowania materiału drzewnego z używanych opakowań (Mon. Pol. nr 41, poz. 263),
2) Ministra Handlu Wewnętrznego i Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 2 kwietnia 1960 r. w sprawie zorganizowania i uruchomienia baz skupu i renowacji opakowań używanych w obrocie handlowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 37, poz. 184).

§ 9. Zbędne lub nadmierne zapasy opakowań drewnianych i tekturowych, traktowanych jako opakowania sprzedawane, powstające u odbiorców powinny być przez nich bieżąco zbywane:

1) dostawcom lub jednostkom przez nich wskazanym — jeśli chodzi o opakowania podlegające obowiązkowi odsprzedaży dostawcom,
2) bazom skupu i renowacji, o których mowa w § 9 ust. 2 — jeśli chodzi o opakowania nie podlegające obowiązkowi odsprzedaży dostawcom.

§ 10. 1. Opakowania drewniane i tekturowe po towarach importowanych, niepodlegające obowiązkowi zwrotu lub odsprzedaży dostawcom — odbiorcy powinni bieżąco zgłaszać do zagospodarowania organizacjom zajmującym się zbytem podobnych opakowań pochodzenia krajowego i odsprzedawać je jednostkom wskazanym przez te organizacje.

2. Opakowania po towarach importowanych, na które organizacje zbytu nie wskazały nabywców — powinny być bieżąco zbywane przez odbiorców bazom skupu i renowacji, o których mowa w § 9 ust. 2.

§ 11. 1. Opakowania (po towarach krajowych i importowanych) drewniane i tekturowe uszkodzone, lecz nadające się do renowacji powinny być bieżąco zbywane bazom skupu i renowacji, o których mowa w § 9 ust. 2.

2. Opakowania nie nadające się do renowacji mogą być sprzedawane przedsiębiorstwom uspołecznionym lub jednostkom gospodarki nieuspołecznionej, o ile właściwe przedsiębiorstwa uspołecznione odmówią ich nabycia.

§ 12. W przypadkach ekonomicznie uzasadnionych, u dostawców wysyłających towary odbiorcom w opakowaniach drewnianych, powinny być organizowane warsztaty naprawy uszkodzonych opakowań drewnianych.

§ 13. Próżne opakowania drewniane i tekturowe (całe i uszkodzone) oraz materiały pochodzące z tych opakowań powinny być przechowywane w sposób zabezpieczający je przed ujemnym działaniem wpływów atmosferycznych.

89.

OKÓLNIK nr 28 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 października 1961 r.

w sprawie łączności telekomunikacyjnej z zagranicą.

(znak FE5-13-61)

W celu zapobieżenia narastającemu odpływowi dewiz z tytułu łączności telekomunikacyjnej z zagranicą (telefon, telegraf-teleks) polecą się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są do korzystania z najtańszych dewizowo środków łączności z zagranicą.

2. O bliższe informacje w sprawie korzystnych dewizowo form łączności z zagranicą oraz wysokości opłat za usługi pocztowe i telekomunikacyjne w obrocie z zagranicą należy zwracać się do odpowiednich Dyrekcji Okręgowych Poczty i Telekomunikacji.

§ 2. 1. Łączność z zagranicą należy utrzymywać w drodze wysyłania listów zwykłych, ekspresowych, lotniczych i poleconych. O rodzaju wysłanego listu decyduje dyrektor jednostki wysyłającej w zależności od ważności i pilności sprawy.

2. Utrzymywanie łączności z zagranicą w drodze połączenia teleksowego, telefonicznego zwykłego lub pilnego albo telegramu jest dozwolone, o ile ze względu na pilność sprawy nie może być ona załatwiona w drodze pisemnej.

3. Przy utrzymywaniu łączności z zagranicą w drodze połączeń, o których mowa w ust. 2, czas trwania połączenia lub treść telegramu należy ograniczyć do niezbędnego minimum.

4. Użycie przez pracowników środków łączności z zagranicą, określonych w ust. 2, może nastąpić po uprzednim uzyskaniu zezwolenia dyrektora jednostki organizacyjnej lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 3. W razie użycia przez pracownika środków łączności z zagranicą określonych w § 2 ust. 2 bez zezwolenia, o którym mowa w § 2, ust. 4, bądź przedłużenia czasu trwania łączności bez szczególnego uzasadnienia, dyrektorzy wyciągną w stosunku do winnych konsekwencje służbowe i obciążą ich wysokością dodatkowo poniesionych wydatków.

§ 4. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych polecą prowadzenie ewidencji korzystania ze środków łączności z zagranicą, wymienionych w § 2 ust. 2, w układzie zapewniającym odtworzenie przedmiotu rozmów lub treści wiadomości, wykorzystanego czasu, jak również możliwość prowadzenia adnotacji o kontroli merytorycznej i technicznej.

§ 5. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1961 r.

MINISTER
wz. **A. Giersz**
Generalny Dyrektor

90.

PISMO OKÓLNE nr 34 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 listopada 1961 r.

w sprawie przestrzegania przepisów obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości.

(znak: IN/PP/8928/61)

Pismo okólne nr 190 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 września 1961 r. w sprawie przestrzegania obowiązu-

jących cen przy nabywaniu na rzecz Państwa nieruchomości podlegających wywłaszczeniu zawiera ustalenia zobowiązujące do wzmożenia dyscypliny finansowej w przypadkach dobrowolnego nabywania w drodze umowy nieruchomości. W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Inwestycji zwraca uwagę na obowiązek przestrzegania następujących zasad, wynikających z przepisów ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. nr 18, poz. 94):

1. Nabycie nieruchomości może nastąpić (art. 6 ust. 1) za cenę nie wyższą od ustalonej według zasad odszkodowania przewidzianych w ustawie. Zasady miarodajne dla ustalania wysokości cen nabycia nieruchomości określają przepisy art. 8—10 ustawy, przepisy zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Mon. Pol. z 1958 r. nr 24, poz. 143 i z 1959 r. nr 1, poz. 4) oraz (zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 marca 1960 r. w sprawie zasad i warunków sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Mon. Pol. nr 24, poz. 116).

2. Cena kupna płatna jest według zasad ustalonych w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy. Zasady te należy stosować również przy wypłacie jeszcze nieuiszczonej ceny kupna za nieruchomości nabyte w drodze umów zawartych przed dniem 9 lutego 1961 r. (art. 3 ust. 2 noweli do ustawy — Dz. U. z 1961 r. nr 5, poz. 32). Od raty ustalonej stosownie do tych zasad należy potrącić sumy już wypłacone jako rata przypadająca na dany kwartał lub rok.

3. Przepis art. 12 ust. 4 ustawy stosuje się odpowiednio do spłaty ceny kupna. W tym przypadku wniosek o zezwolenie na przedterminową wypłatę rat ceny kupna może być złożony przez zainteresowanego właściciela nieruchomości bezpośrednio Ministrowi Finansów. Decyzja w tej mierze mogłaby być wydana — w zależności od tego, czy okoliczności uzasadniające przedterminową wypłatę powstały przed, czy po zawarciu umowy — przy zawieraniu umowy lub po jej zawarciu.

4. Kwota wypłacana tytułem raty powinna być podzielona między współwłaścicieli nieruchomości proporcjonalnie do wielkości udziałów we własności chyba, że współwłaściciele ustalą odmienne zasady podziału rat.

Jeżeli nieruchomość wchodzi w skład spadku niepodzielnego lub stanowi majątek wspólny małżonków, raty należy, w razie braku odmiennych postanowień umownych, wypłacać na rzecz wszystkich współspadkobierców lub na rzecz obojga małżonków do rąk osoby upoważnionej przez nich do odbioru.

5. Roczne i kwartalne terminy płatności rat należy obliczać od daty wypłacenia pierwszej raty.

6. Jeżeli pomiędzy opiniami szacunkowymi sporządzonymi przez biegłych zachodzą poważne różnice, ubiegający się o wywłaszczenie, przed ustaleniem w umowie ceny kupna na podstawie opinii korzystniejszej dla właściciela nieruchomości powinni poddać tę opinię szczególnie wnikliwej analizie, a decyzję swoją uzasadnić starannie na piśmie.

W razie nasuwających się wątpliwości należy dodatkowo zasięgnąć opinii innych biegłych.

7. Przy wywłaszczaniu nieruchomości należy ograniczać powierzchnię terenów do rozmiarów niezbędnych na cele, na które wywłaszczenie jest dopuszczalne zgodnie z art. 3 ustawy oraz współdziałać z właściwymi organami władzy terenowej w zakresie wyłączania od wywłaszczenia, w miarę możliwości, gruntów o wysokiej kulturze rolnej, a w szczególności sadów i gruntów pozostających pod uprawami warzywniczo-ogrodniczymi o wysokiej zdolności produkcyjnej i posiadających do tego odpowiednie urządzenia jak: szklarnie, cieplarnie itp.

8. Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych zasad, stanowią naruszenie dyscypliny finansowej i spowodują wyciągnięcie surowych konsekwencji w stosunku do osób odpowiedzialnych za postępowanie niezgodne z tymi zasadami.

9. Uchyla się pismo okólne nr 55 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 listopada 1958 r. w sprawie przestrzegania przepisów obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. Urz. MBiPMB. nr 16, poz. 113).

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Hlibowicki

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 43 z 28.IX.61 r. **poz. 226** rozporządzenie Rady Ministrów z 13.IX.61 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych;

poz. 227 rozporządzenie Rady Ministrów z 13.IX.61 r. w sprawie zasad wykonywania przez pracowników naukowych instytutów naukowo-badawczych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych.

poz. 228 rozporządzenie Rady Ministrów z 13.IX.61 r. w sprawie warunków i trybu powoływania pracowników naukowych w instytutach naukowo-badawczych.

poz. 229 z 13.IX.61 r. rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zasad zatrudniania pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, pracowników administracyjnych, robotników i innych pracowników fizycznych w instytutach naukowo-badawczych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 72 z 22.IX.61 r., **poz. 304** zarządzenie Ministra Finansów z 7.IX61 r. zmieniające zarządzenie z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej;

poz. 307 zarządzenie Ministra Komnikacji z 13.IX.61 r. zmieniające zarządzenie z dnia 16 listopada 1959 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych;

w nr 73 z 29.IX.61 r. **poz. 309** uchwałę Rady Ministrów nr 361 z 13.IX.61 r. w sprawie dodatkowego zatrudniania pracowników instytucji naukowych, urzędów i instytucji państwowych w innych zakładach pracy.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 179 z 18.VIII.61 r. znak: MET4-04/61 w sprawie środków zaradczych dla zmniejszenia przestoju wagonów;

2. nr 181 z 29.VIII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Kołobrzeskiego Przedsiębiorstwa Budowlano-Montażowego w Kołobrzegu;
3. nr 182 z 28.VIII.61 r. znak: OR-61-1/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Cementownia Groszowice i Kopalnia Gipsu Czarnica-Dzierżysław;
4. nr 187 z 2.IX.61 r. znak: ZP/3/61 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów;
5. nr 189 z 8.IX.61 r. znak: OR3-53/61 w sprawie zasad działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Projektów Organizacji i Mechanizacji Robót Elektrycznych „BORM";
6. nr 191 z 13.IX.61 r. znak: IEx/854/61 w sprawie dostaw zaopatrzeniowych przedsiębiorstw produkujących na eksport maszyny i urządzenia;
7. nr 192 13.IX.61 r. znak: MT-12/83/61 w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez zakłady przemysłowe;
8. nr 193 z 13.IX.61 r. znak MT-9-10/8-66/61 w sprawie wzmocnienia służb energetycznych w jednostkach budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
9. nr 194 z 15.IX.61 r. znak: GG/61 w sprawie odpalania w jednej serii, zapalników elektrycznych różnych rodzajów w podziemnych i odkrywkowych zakładach górniczych;
10. nr 195 z 21.IX.61 r. znak: MT-11/01/61 w sprawie poprawy stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego;
11. nr 196 z 23.IX.61 r. znak: OR3-52/61 w sprawie przekazania zakładu pod nazwą Stolarnia i Tartak w Sierakowie;
12. nr 198 z 28.IX.61 r. znak: OR3-52/18/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego Warszawa—Żoliborz, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane — Przedsiębiorstwo Państwowe Centrala w Warszawie;
13. nr 199 z 30.IX.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Przedsiębiorstwa Robót Elektrycznych „Elektromontaż" w Krakowie;
14. nr 200 z 30.IX.61 r. znak: PL/2/374/61 w sprawie ustalenia planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w IV kwartale;
15. nr 201 z 30.IX.61 r. znak: IN/61 w sprawie wprowadzenia obowiązujących normatywów cykli budowy dla realizacji inwestycji własnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
16. nr 202 z 7.X.61 r. znak: GM/2/39/II/66/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa „Cegielnia Parowa" Kusth, Piła ul. Strzelecka 68;
17. nr 203 z 7.X.61 r. znak: GM/2/39/-II-67/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa Cegielnia Elektryczna „Bergenhorstw — Piła, ul. Wawelska;
18. nr 204 z 10.X.61 r. znak: GM 2/39-II-67/61 w sprawie objęcia przedsiębiorstwa Cegielnia Teodozja Maciejewska, Maliszewo, pow. Tczew;
19. nr 205 z 11.X.61 r. znak: OR4-61-1/61 w sprawie zmiany zarządzenia o dostosowaniu organizacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Cementownia Wejherowo, do przepisów dekretu o przedsiębiorstwach państwowych;
20. nr 206 z 13.X.61 r. znak: MT4-18/61 w sprawie zapewnienia wykonania przewozów kolejami normalnotorowymi oraz transportem drogowym w okresie przewozów jesiennych;
21. nr 208 z 19.X.61 r. znak: PL1/3/31/61 w sprawie zabezpieczenia wykonania planów gospodarczych w IV kwartale 1961 r.;
22. nr 209 z 19.X.61 r. znak: FE4/90/61 w sprawie ograniczenia wydatków na zakupy niektórych artykułów w IV kwartale 1961 r.;
23. nr 210 z 19.X.61 r. znak: FE/7/90/61 w sprawie zasad normowania środków obrotowych w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministrów Przemysłu Ciężkiego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

24. z 22.IX.61 r. w sprawie usunięcia skutków awarii i ponownego uruchomienia maszynowni nr 1 walcowni drobnych profili w Hucie im. Lenina.

Zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji

25. z 30.IX.61 r. w sprawie przekazania kamieniołomu w Zimniku.

Zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Gospodarki Komunalnej

26. z 23.X.61 r. w sprawie terminowego oddawania do użytku budynków mieszkalnych w IV kwartale 1961 r.

Okólniki Ministra:

27. nr 23 z 2.IX.61 r. znak: PR/BHP/61 w sprawie stanu bezpieczeństwa pracy w przedsiębiorstwach;
28. nr 25 z 2.IX.61 r. znak: MT1-1-85/61 w sprawie udziału pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w wystawie maszyn i urządzeń do robót ładunkowych oraz środków transportu stosowanych w budownictwie;
29. nr 26 z 16.X.61 r. znak: MTG-153/63/61 w sprawie ograniczenia w poborze mocy elektrycznej w okresie jesienno-zimowym 1961—1962 r.;
30. nr 27 z 18.X.61 r. znak: TE/5/2/61 w sprawie rozwoju mechanizacji robót tynkarskich, murarskich i podłogowych;
31. nr 29 z 27.X.61 r. znak: MT1-1/110/61 w sprawie usprawnienia gospodarki transportowej i przeciwdziałania nadużyciom materiałowym;
32. nr 30 z 31.X.61 r. znak: T-7-02/15/61 w sprawie wykorzystania popiołów lotnych w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych.

Polecenia służbowe Ministra:

33. nr 25 z 21.X.61 r. znak: PR/61 w sprawie powołania zespołu do zbadania przyczyn awarii budowlanej na budowie szkoły we Wrocławiu;
34. nr 26 z 28.X.61 r. znak: PR/61 w sprawie zakresu prac Zespołu powołanego poleceniem służbowym nr 25 z dnia 21.X.61 r.

Pisma okólne Ministerstwa:

35. nr 29 z 22.IX.61 r. znak: ZP/1/61 w sprawie ponownego przeanalizowania całokształtu zagadnień dotyczących prowadzenia hoteli robotniczych;
36. nr 30 z 26.X.61 r. znak: TE-6/01/30/61 w sprawie robót zimowych;
37. nr 31 z 26.X.61 r. znak; ZP/1/61 w sprawie wynagrodzenia za dni wolne od pracy, przysługujące pracownikom wychowującym dzieci w wieku do lat 14.

Zakł. Graf. „Tamka". Zam. 2664/61. Nakł. 8700+25 egz. S-31.